

Primăvara

În poezii și legende românești

Copila strâmbă din năsucul ei cârn; iar numele
ăsta urât! Mâne îi va spune bunicii să le zică și ea: lu-
minite. Și îi va spune și lui Nicu! Numai dacă ar în-
flori iar dimineța!

Și cum dormea, cu părul de aur buclat ca o coro-
niță în jurul capului, cu obrajii palizi, părea ea însăși
o floare deschisă de păpădie.

Cuprins

April de Șt. O. Iosif / 3
Aprilie de George Topîrceanu / 4
Cântec de primăvară de Șt. O. Iosif / 6
Cântec de primăvară de Șt. O. Iosif / 7
Concertul primăverii de George Coșbuc / 8
Concert în luncă de Vasile Alecsandri / 10
Cucoarele de Șt. O. Iosif / 13
Dimineța de Vasile Alecsandri / 14
Furtuna primăverii de George Coșbuc / 15
Legenda lăcrămioarei de Vasile Alecsandri / 17
Legenda rândunicăi de Vasile Alecsandri / 19
Lunca din Mircești de Vasile Alecsandri / 25
Noapte de mai de Șt. O. Iosif / 28
Oaspeții primăverii de Vasile Alecsandri / 30
Primăvara – pastel optimist de Ion Luca Caragiale / 31
Primăvara – pastel pesimist de Ion Luca Caragiale / 33
Primăvara de Duiliu Zamfirescu / 35
Primăvara de George Topîrceanu / 36
Primăvara de Vasile Alecsandri / 38
Primăvară rurală de Ion Minulescu / 39

Primăverii de Șt. O. Iosif / 41

Rapsodii de primăvară de George Topîrceanu / 42

Sfârșitul iernei de Vasile Alecsandri / 46

Sonet de Alexandru Vlahuță / 47

Sosirea rândunicii de George Coșbuc / 48

Tunetul de Vasile Alecsandri / 49

Vestitorii primăverii de George Coșbuc / 50

Zilele Babei de Vasile Alecsandri / 52

Legenda Babei Dochia / 57

Legenda Babei Dochia și a lui Mărțișor / 61

Legenda bujorului / 62

Legenda ciocârliei de Vasile Alecsandri / 65

Legenda ghiocelului / 67

Legenda mărțișorului / 72

Legenda rândunicii / 74

Ghiocelul și zăpada / 76

Legenda vântului / 77

Păpădia de Ion Agârbiceanu / 80

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Primăvara în poezii și legende românești / selecție realiz. de
Dumitrescu Daniela. - București: Astro, 2017

ISBN 978-606-8660-33-2

I. Dumitrescu, Daniela (antolog.)

821.135.1

Editura ASTRO
Str. Iacob Negruzzi, nr. 37A,
Sector 1, București
Tel. / Fax: 021 223 04 51

Comenzi la:
www.cartea-mea.ro
www.cartescolara.ro
www.depozit-de-carti.ro
www.pro-librarie.ro

April

de Șt. O. Iosif

Streșinele se dezgheață,
Picură mărgăritare...
Ce de lume! Ce de viață!
Și ce larmă-asurzitoare!

A întinerit natura;
Negustorii zdrențuroși
Țipă cât îi ține gura:
— Hai la ghiocci frumoși!

În mansardă locuiește
Un artist. Băiat sărac,
De un ceas se chinuiește
Ca să vâre ață-n ac.

Și cârpindu-și, biet, cum știe
Pantalonii vechi de dril,
Fluieră de bucurie...
Bine ai venit, april!

de George Topîrceanu

Baloane mari de spumă albă prin grădini
Și zarzărul, și vișinul, și perii
Stau gata să se-nalțe din tulpini
Spre cerul primăverii...

Caisul nostru s-a gătit la poartă
Cu panglici albe, ca-n tablouri vechi,
Și cu zulufi de floare la urechi,
Cum astăzi nicăieri nu se mai poartă.

Pe strada mare,
Ies flori înalte la plimbare
În rochii de sezon, ușoare,
Cu toate că-i o vreme așa de schimbătoare.

Ah, fetele – și mai ales cucoanele –
Când vine primăvara
Sunt dulci și colorate ca bomboanele!

Pe cea care-a trecut o cheamă Clara,
Fiindcă are
Ochi albaștri tare,

Și gura ei cu rouge ca de coral
Surâde vertical...

Un mic vârtej, copil al Neființei,
De-a curmezișul străzii rătăcit,
Nebun în jurul lui s-a răsucit
Să-și prindă coada galbenă cu dinții.

Depart, în azurul dintre nori,
S-arată bifurcat pe cer
Un șir subțire de cocori,
O escadrilă de pe vremea lui Homer...

Cântec de primăvară

de Șt. O. Iosif

Înfloresc grădinile,
Ceru-i ca oglinda;
Prin livezi albinele
Și-au pornit colinda...

Cântă ciocârliile
Imn de veselie;
Fluturii cu miile
Joacă pe câmpie.

Joacă fete și băieți
Hora-n bătătură –
Ah, de ce n-am zece vieți
Să te cânt, Natură!

Cântec de primăvară

de Șt. O. Iosif

Vii să-mi bați iar în fereastră,
Tânăr soare auriu,
Și zăpada de pe coastă
Fuge ca argintul viu.

Saltă gureșe șuvoaie.
Spumegate și zglobii.
Cântă cinteze-n zăvoaie
Și-n văzduhuri ciocârlii!

Ca zăpada care pierе
După veacul iernii greu,
Piei și tu de-acum, durere,
Iarna sufletului meu!

Albe la fereastră, două
Crengi de măr mi-au înflorit:
Vino, primăvară nouă,
Vreau să uit c-am suferit...

Concertul primăverii

de George Coșbuc

Chiar acum din crâng venii
— Și c-o veste bună!
Iarăși e concert, copii;
Merg și eu, și tu să vii,
Mergem împreună.

Vrei programă, lămurit?
Stai puțin să caut.
Cucul, un solist vestit,
De printr-alte țări venit
Va cânta din flaut.

Cântăreața dulce-n grai,
Cea numită „perla
Cântăreților din mai“
Dulce va doini din nai
Multe doine mierla.

Va-ntona apoi un psalt
„Imnul veseliei“
Corul dintr-un fag înalt.
Vor cânta-n sopran și-n alt
Graurii câmpiei.

Turturelele-n tenor,
Și-alte voci măiestre,
Toate după glasul lor.
Vor urma după-acest cor
Fel de fel de-orchestre,

Voci de gaițe cari fac
Să scoboare ploaia,
Și-ntr-o scoartă de copac
O să bată tica-tac
Tactul gheunoaia.

Iar naționale-apoi,
Cobze și-alte hanguri,
Glas de fluier și cimpoi
Pitpalaci și cintezoii
Și-un taraf de granguri.

Se vor pune-apoi pe joc
Până chiar și surzii,
Când vor prinde dintr-un loc
Să ne cânte hori cu foc
Din tilincă sturzii.

Vom cânta și noi ce-om ști,
Cântece din carte.
Și, de va putea veni
Vântul, și el va doini,
Că e dus departe.

Cine-i contra, să-l vedem,
Ca să-l știe soții!
De-aveți chef, tovarăși, blem –
Ura-n cer! Cu toții-avem,
Mergem dar cu toții!

de Vasile Alecsandri

În poiana tăinuită, unde zbor luciri de lună,
Floarea oaspeților luncii cu grăbire se adună,
Ca s-asculte-o cântăreață revenită-n primăvară
Din străinătatea neagră, unde-i viața mult amară.

Roi de flăcări ușurele, lucioli scânteitoare
Trec în aer, stau lipite, de luminărele-n floare
Răspândind prin crengi, prin tufe o văpaie albăstrie
Ce mărește-n mezul nopții dalba luncii feerie.

Iată, vin pe rând, păreche, și pătrund cole-n poiană
Bujorelul vioi, rumen, cu năltuța odoleană,
Frățiori și romănițe care se ațin la drumuri,
Clopotei și mazărele, îmbătate de parfumuri.

Iată frageda sulcină, stelișoare, blânde nalbe,
Urmărind pe busuiocul iubitor de sânuri albe.
Dediței și garofițe, pârguite-n foc de soare,
Toporași ce se închină gingașelor lăcrimioare.

Vine cimbrul de la câmpuri cu fetica de la vie,
Nufărul din baltă vine întristat, fără soție,

Și cât el apare galben, oacheșele vioarele
Se retrag de el departe, râzând vesel între ele.

În poiană mai vin încă elegante floricele,
Unele-n condurii doamnei și-n rochiți de rândunele,
Altele purtând în frunte, înșirate pe o rază,
Picături de rouă dulce care-n umbră scânteiază.

Ele merg, s-adună-n grupe, se feresc de buruiene
Și privesc sosind prin aer zburători cu mândre pene,
Dumbrăvenci, ganguri de aur ce au cuiburi de mătășă,
Ciocârlii, oaspeți de soare, rândunele, -oaspeți de casă.

Mierle vii șuierătoare, cucul plin de îngâmfare,
Gaița ce imitează orice sunete bizare,
Stigleți, presuri, macalendri ce prin tufe se alungă
Și duioase turturele cu dor lung, cu jale lungă.

Iată, vin și gândăceii în hlamide smălțuite;
Iată greieri, iată fluturi cu-aripioare pudruite,
Și culbeci care fac coarne purtându-și casa-n-spinare...
La ivirea lor poiana clocotește-n hohot mare.

Iată-n urmă și albine aducând în gură miere...
Zburătorii gustă-n grabă dulcele rod cu plăcere,
Apoi sorb limpidea rouă din a florilor potire,
Șoptind florilor în taină blânde șoapte de iubire.

Dar, tăcere! Sus pe-un frasin un lin freamăt se aude!...
Toți rămân în așteptare. Cântăreața-ncet prelude.

Vântul tace, frunza deasă stă în aer neclintită...
Sub o pânză de lumină lunca pare adormită.

În a nopții liniștire o divină melodie
Ca suflarea unui geniu pintre frunze-alin adie,
Și tot crește mai sonoră, mai plăcută, mai frumoasă,
Pân' ce umple-ntreaga luncă de-o vibra-re-armonioasă.

Gânditoare și tăcută luna-n cale-i se oprește,
Sufletul cu voluptate în estaz adânc plutește,
Și se pare că s-aude prin a raiului cântare
Pe-ale îngerilor harpe lunecând mărgăritare.

E privighetoarea dulce care spune cu uimire
Tainele inimii sale, visul ei de fericire...
Lumea-ntreagă stă pătrunsă de-al ei cântic fără nume...
Macul singur, roș la față, doarme, dus pe ceea lume!

Cucoarele

de Șt. O. Iosif

Satu-i strâns în bățatură,
Cântă, joacă, chefuiește...
Sună toba; plin dulapul
Se-nvârtește.

În văzduh e-atât albastru!
În senin e-atâta soare!
Înnegresc departe stoluri
De cucoare...

Vin copiii-n fuga mare,
Iese lumea-n drum grămadă, —
Un moșneag ridică mâna
Să le vadă...

Dă din cap, zâmbind, clipește
Și îngână veteranul:
— Le-oi mai apuca eu oare
Și la anul?...

